

Μέλος του Εργατικού Κέντρου Αθηνών,
Μέλος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων
Προσωπικού Επιχειρήσεων Ραδιοφωνίας - Τηλεόρασης
Web site: <http://www.eter.gr>
E-mail: eter@eter.gr

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

E.T.E.P - 3^{ος} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 48B, 5^{ος} ΟΡΟΦΟΣ, ΓΡΑΦΕΙΟ 519 (Ε.Κ.Α.), ΑΘΗΝΑ, 10433, ΤΗΛ-FAX: 2107645331 / 6932107835
E.T.E.R - HELLENIC UNION OF RADIO TECHNICIANS, 48B 3rd September str., 10433, Athens-Greece, TEL-FAX: 2107645331 / 6932107835

Ανακοίνωση - Δελτίο Τύπου

συγγνώμη: «η συγκατάθεση, η επιείκεια που ζητάει κάποιος για να του συγχωρεθεί ένα σφάλμα που διέπραξε, μια άπρεπη ή άστοχη ενέργεια ή συμπεριφορά». Λεξικό ΑΠΘ/ «Η έκφραση της μετάνοιας κάποιου για λόγο ή πράξη του εις βάρος άλλου». Λεξικό Μπαμπινιώτη.

ειρωνεία : 1α. «περιφρονητικός ή υποτιμητικός αστεϊσμός, εμπαιγμός, χλευασμός ή σαρκασμός σε βάρος άλλου τον οποίο εκφράζει κάποιος με τη διατύπωση μιας γνώμης ή με την έκφραση ενός συναισθήματος διαφορετικών ή αντίθετων από αυτό που νομίζει ή αισθάνεται. β. σχήμα λόγου κατά το οποίο ένας ομιλητής χρησιμοποιεί λέξεις ή φράσεις με περιεχόμενο εντελώς αντίθετο από αυτό που εννοεί, για να χλευάσει ή να περιπαίξει, να ψέξει, να εκφράσει έντονη αγανάκτηση κτλ.» Λεξικό ΑΠΘ/ 1. η χρήση τού λόγου κατά τέτοιο τρόπο, ώστε το αποδιδόμενο νόημα να αντιτίθεται στο κυριολεκτικό». Λεξικό Μπαμπινιώτη.

Όποιος άκουσε την εκπομπή του κυρίου Αρβανίτη της 8ης Οκτωβρίου από την συχνότητα του «Κόκκινο», στην οποία υποτίθεται ότι ζήτησε συγγνώμη για τους επανειλημμένους χαρακτηρισμούς ως εκβιαστικής της απεργίας που είχε εξαγγείλει η ΕΤΕΡ στον εν λόγω ραδιοσταθμό, καταλαβαίνει ασφαλώς γιατί χρειάστηκε να ανατρέξουμε στα πιο πάνω έγκυρα Λεξικά της Νέας Ελληνικής, προκειμένου να γίνει μια απαραίτητη αποσαφήνιση όρων. Καταλαβαίνει επίσης ποιο από τα δύο λήμματα αντιστοιχεί στα όσα είπε σχετικά ο κύριος Αρβανίτης.

Αφού ξεκαθάρισε ότι ζητά συγγνώμη όχι επειδή πιστεύει ότι έσφαλε, αλλά ούτε λίγο ούτε πολύ επειδή όλοι του λένε ότι έτσι πρέπει να κάνει, στη συνέχεια χρησιμοποίησε για να αναπτύξει τις θέσεις του μια συγκαλυμμένη (και μερικές φορές λιγότερο συγκαλυμμένη) ειρωνεία προς την ΕΤΕΡ και όχι μόνο. Είναι προφανές ότι ο τρόπος με τον οποίο ο καθένας επιλέγει να εκφραστεί συνιστά αυτονόητο και αποκλειστικό δικαίωμά του. Απλώς επειδή εμείς δεν έχουμε το προνόμιο να μιλάμε από μικροφώνου, προβαίνουμε σε αυτή την, επίσης αυτονόητη, αποσαφήνιση όρων.

Θα σταθούμε μόνο σε δύο σημεία, όπου αίρεται η ειρωνεία και ευθέως αυτοακυρώνεται η δήθεν συγγνώμη. Το πρώτο:

Η απεργία είναι εκβιασμός, απαντά ο κύριος Αρβανίτης. Κάθε απεργία. Εξ ορισμού και a priori. Αλλά είναι ΟΚ να εκβιάζουν οι εργαζόμενοι τους «κακούς» εργοδότες, όχι όμως και τους «καλούς». Να παραπέμψουμε ξανά στους πρώτους (αλλά και στους δεύτερους και τρίτους) διδάξαντες αυτής της θεωρίας; Παραπέμπουμε. Και σε αυτούς και στους σημερινούς διαπρύσιους υποστηρικτές της. Πέρα όμως από αυτό, αποκαλύπτεται έτσι το βαθύ χάσμα μεταξύ δύο διαμετρικά αντίθετων αντιλήψεων. Αν οι εργαζόμενοι που απεργούν εκβιάζουν, τότε εκβιάζει και ο σπιτονοικοκύρης που ζητά να εισπράξει τα

νοίκια του και το σούπερ-μάρκετ, όπως και κάθε άλλο κατάστημα, που απαιτεί να πληρώσει ο πελάτης για τα είδη που αγόρασε, και η πολυκατοικία που θέλει τα κοινόχρηστα και οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας που παρέχουν τα κοινωνικά αγαθά έναντι αντιτίμου και το κράτος (το κάθε κράτος) που φορολογεί τους πολίτες του και η αντιπολίτευση (η κάθε αντιπολίτευση) που διαδηλώνει δυσχεραίνοντας την κυκλοφορία και την λειτουργία της αγοράς. Επομένως οι επί δύο μήνες απλήρωτοι εργαζόμενοι του ραδιοσταθμού είχαν υποστεί μια ολόκληρη σειρά παρόμοιων «εκβιασμών», πριν φτάσουν στο σημείο και αυτοί να «εκβιάσουν». Το μείζον όμως σε προσεγγίσεις, όπως αυτή του κυρίου Αρβανίτη, είναι άλλο: Με αυτή τη λογική οι κοινωνικές σχέσεις στο σύνολό τους δεν είναι παρά μια αλληλουχία εκβιασμών, εκβιαστών και εκβιαζόμενων. Χωρίς να αιθεροβατούμε, θεωρούμε ότι αυτός ο λεκτικά παιγνιώδης πλην αμιγώς νεοφιλελεύθερος κυνισμός δεν αποτυπώνει ούτε καν την εικόνα της σημερινής κοινωνικής πραγματικότητας, πόσω μάλλον την εικόνα της κοινωνίας, όπως την οραματίζεται και την πραγματώνει η Αριστερά. Αν λοιπόν ο κύριος Αρβανίτης προσπάθησε χθες να πείσει (ποιους;) ότι η αριστερή του πλευρά επικράτησε της νεοφιλελεύθερης, μάλλον δεν τα κατάφερε. Όσο για τις αγωνιστικές του περγαμηνές από τη θητεία του στην ΕΡΤ, τις οποίες επικαλέστηκε, θα ήταν ίσως προτιμότερο να αφήσει σε άλλους το έργο του εγκωμιασμού τους και να μην τις αποδυναμώνει με περιαιτολογικές αναφορές. Είναι εξάλλου γνωστό ότι τα στερνά τιμούν τα πρώτα.

Το δεύτερο σημείο που θα σταθούμε είναι η έντονη συναισθηματική φόρτιση του κυρίου Αρβανίτη, εξαιτίας του γεγονότος ότι οι υπόλοιποι, πλην των τεχνικών, εργαζόμενοι του «Κόκκινο» παραμένουν απλήρωτοι. Τόσο έντονη που τον κάνει να ξεχνά ακόμα και τα στοιχειώδη: το ότι για παράδειγμα είναι ο διευθυντής του ραδιοσταθμού (<http://stokokkino.gr/article/13/Tautotita>) Η συγγνώμη, η εργατική του συνείδηση και το επαναστατικό του μανιφέστο όσο και αν το αρνείται. Αλλιώς δεν θα υπέγραφε αναλαμβάνοντας την ευθύνη χρονοδιαγράμματος αποπληρωμής δεδουλευμένων εργαζομένων. Ή πάλι το ότι η ΕΤΕΡ είναι κλαδικό σωματείο και εκπροσωπεί τους τεχνικούς της ραδιοφωνίας. Επομένως μπορεί να στηρίξει κινητοποιήσεις των αδελφών Ενώσεων για τα μέλη τους αν εκδηλωθούν - το έχουμε κάνει πολλές φορές - μπορεί να ενδιαφέρεται και να εύχεται να πληρώνονται όλοι οι εργαζόμενοι της γης, εκ του καταστατικού της όμως μόνο για τους τεχνικούς της ραδιοφωνίας μπορεί να κηρύσσει κινητοποιήσεις. Και για να μιλήσουμε κυριολεκτικά και χωρίς περιστροφές: αυτά δεν τα εξηγούμε για τον κύριο Αρβανίτη και τους φίλους του στα ΜΜΕ, οι οποίοι τα γνωρίζουν άριστα, τα εξηγούμε για τον απλό αναγνώστη της ανακοίνωσης και ακροατή των όσων έχει πει ο κύριος Αρβανίτης και οι θιασώτες της επιχειρηματολογίας του. Εμείς λοιπόν για τους υπόλοιπους απλήρωτους εργαζόμενους, κύριε Αρβανίτη, δυστυχώς δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι. Εντελλόμαστε μόνο για τα μέλη μας. Σε αντίθεση με σας που μπορείτε να τους πληρώσετε όλους. Αρκεί να το θέλετε. Και να είναι ανελαστική σας επιλογή την οποία αποφασίζετε πριν από κάθε άλλη μηνιαία σας επιλογή.

Αυτός είναι εξάλλου και ο πασιφανής λόγος για τον οποίο «δεν χτυπήσαμε την πόρτα της Κουμουνδούρου», όπως μας προτρέπετε. Να είστε σίγουρος ότι αν εκπροσωπούσαμε εργαζόμενους σε κόμμα, θα εκδηλώναμε εκεί την απεργία, αλλά η ΕΤΕΡ απεργεί στα ραδιόφωνα. Εκεί είναι ο χώρος εργασίας μας.

Ούτε «μάγκες» είμαστε λοιπόν, όπως μας χαρακτηρίζετε, ούτε μαγκιές κάνουμε, ούτε καταλαβαίνουμε τι εννοείτε λέγοντας «στις δουλειές που έχουμε μαζέψει». Συνδικαλισμό κάνουμε και υπερασπιζόμαστε τα μέλη μας. Από την Τετάρτη 1-10-2014 σας ενημερώσαμε για την επικείμενη απεργία μας, επειδή χρωστούσατε 2 μήνες στους εργαζόμενους τεχνικούς μέλη μας. Η απεργία θα γινόταν στις 6-10-2014 και σας καλούσαμε να παραστείτε στον ΟΜΕΔ και να μας δώσετε ένα χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής. Αν θυμάστε σας πήραμε και τηλέφωνο και μας ενθαρρύνατε να κάνουμε απεργία ως μέτρο πίεσης, εσείς γνωρίζετε προς πού.

Τελειώνοντας και επειδή σε αυτούς τους πονηρούς καιρούς χρειάζεται να αναλύονται τα αυτονόητα, καθώς έχουν εκπαραθρωθεί από τα εξωφρενικά, ξεκαθαρίζουμε σε συντρόφους και εχθρούς: απλήρωτος

εργαζόμενος για μας σημαίνει εργαζόμενος σε κινητοποίηση, αν, όποτε, και όπως ο ίδιος αποφασίσει.

Οι διευκρινίσεις αυτές (που ξαναλέμε ότι απευθύνονται προς τους μη γνωρίζοντες) νομίζουμε ότι αρκούν. Είναι φανερό ότι ο κύριος Αρβανίτης εκκινεί από διαφορετική αφετηρία και έχει μια εντελώς διαφορετική αντίληψη από την ΕΤΕΡ για τα πράγματα. Εμείς λοιπόν δεν πρόκειται να επανέλθουμε στο θέμα. Εκείνο που προπάντων μας απασχολεί εξάλλου είναι να πληρώνονται οι εργαζόμενοι στην ώρα τους, ώστε να μην δημιουργούνται δυσεπίλυτα ή και αξεπέραστα προβλήματα στην καθημερινότητά τους.

Υ.Γ. Με τηλεπερσόνες που σοβαροφανώς αποφθέγονται επί παντός επιστητού, δεν πρόκειται να ασχοληθούμε. Το κάνει εξάλλου καλύτερα από μας η σάτιρα.

Πηγή: eter.gr